

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 372/2022-56

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetího (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, a sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne zastúpených JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Štefánikova 14, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 69/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavným sťažnostiam **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „maloletý“) sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru a práv na starostlivosť rodičov podľa čl. 7 ods. 1 a na ochranu pred zasahovaním do rodinného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 69/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „otec maloletého“ alebo „sťažovateľ 2“) sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu toho istého dňa tiež domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práv na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru v napadnutom konaní.

3. Obaja sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiadajú o priznanie finančného zadost'učinenia každému v sume 10 000 eur a náhrady trov konania.

4. Ústavné sťažnosti sťažovateľov v záujme hospodárnosti konania boli spojené na ďalšie konanie uznesením pléna ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 8/2022-6 z 2. marca 2022.

5. Z oboch takmer totožných ústavných sťažností (rozdiel spočíva v rozsahu označených práv, pozn.) vyplýva nasledujúci skutkový stav:

6. Dňa 6. februára 2018 sa na základe návrhu matky maloletého sťažovateľa na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 P 2/2018 začalo konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému sťažovateľovi. Okresný súd Bratislava I postúpil vec Okresnému súdu Trnava, na ktorom sa sťažovateľ ako otec maloletého sťažovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. 11 P 22/2018 vzájomným návrhom z 9. apríla 2018 domáhal úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému sťažovateľovi.

7. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23NcC 5/2018-73 z 23. apríla 2018 rozhodol tak, že nesúhlas Okresného súdu Trnava s postúpením veci Okresným súdom Bratislava I je dôvodný. Dňa 18. júla 2018 boli rodičia maloletého sťažovateľa upovedomení o postúpení veci miestne príslušnému súdu – t. j. okresnému súdu, na ktorom sa viedlo konanie pod sp. zn. 37 P 190/2018.

8. Prvé pojednávanie sa konalo 9. októbra 2018. Po opakovaných urgenciách sa malo konať druhé pojednávanie 30. januára 2020, avšak sa neuskutočnilo, pretože uznesením z 19. decembra 2019 okresný súd rozhodol o prenesení príslušnosti na Okresný súd Trnava.

9. Na základe návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia z 3. mája 2019 okresný súd uznesením č. k. 37 P 125/2019 z 20. mája 2019 zveril maloletého sťažovateľa na čas do právoplatného skončenia konania sp. zn. 37 P 190/2018 do osobnej starostlivosti matky a otcovi obmedzil styk s maloletým sťažovateľom na 3 hodiny v mesiaci. Po podaní odvolania Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením č. k. 20 CoP 97/2019 z 29. júla 2019 zmenil rozhodnutie okresného súdu a upravil styk maloletého sťažovateľa s otcom každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.30 h do 19.00 h a každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 15.00 h do nedele do 19.00 h s prebratím v škôlke a odovzdaním v mieste bydliska matky.

10. Uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24 NcC 2/2020-869 z 11. marca 2020 bol spis opätovne vrátený okresnému súdu 30. marca 2020 a veci bola pridelená nová spisová značka 37 P 69/2020.

11. Na základe urgencií otca maloletého okresný súd 22. júna 2020 nariadil termín (stále len druhého) pojednávania na 4. august 2020, ktoré sa uskutočnilo. Podľa tvrdenia sťažovateľa 2 na pojednávaní súd ani po 2 rokoch nemal zabezpečené znalecké posudky z trestných konaní, ktoré boli uvedené v zápisnici z pojednávania z 8. októbra 2018, napriek tomu nariadil vo veci ďalšie znalecké dokazovanie. Vypracovanie znaleckého posudku tak predĺžilo stav konania o ďalší rok,

počas ktorého sťažovateľa nemali žiadny kontakt. Znalecký posudok bol súdu doručený až 12. marca 2021.

12. Okresný súd následne nariadil tretie pojednávanie na 8. jún 2021, na ktorom meritórne rozhodol tak, že u sťažovateľov ponechal status quo, „pretože sú naň zvyknutí“.

13. Sťažovateľ 2 vidí účelovosť postupu okresného súdu aj v tom, že vo veci výkonu rozhodnutia vedenej pod sp. zn. 37 Em 4/2019 skúšal preniesť svoju príslušnosť na Okresný súd Trnava, ale neúspešne. O nekonaní okresného súdu svedčí tiež to, že o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia z 31. mája 2021 nebolo do podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté. Aktuálne vec stále nie je právoplatne skončená. Konanie je od 21. decembra 2021 vedené pred odvolacím súdom pod sp. zn. 20 CoP 197/2021. Vo veci nebolo rozhodnuté ani nebolo nariadené pojednávanie. V tejto súvislosti ešte sťažovateľa uvádzajú, že okresný súd nielenže nedodržel zákonnú 10-dňovú lehotu na písomné vyhotovenie vyhláseného rozsudku, ale zároveň predložil spis odvolaciemu súdu až po 6 mesiacoch od rozhodnutia, a to napriek opakovaným urgenciám otca maloletého sťažovateľa, ktorý maloletého videl naposledy u súdneho znalca 20. januára 2021 za prítomnosti tretích osôb. Styk v zmysle súdneho rozhodnutia s otcom sa realizoval naposledy v 9/2019 (dva dni po 3,5 hodiny).

14. Okresný súd nekoná v napadnutom konaní plynulo, sústredene a efektívne, hoci veci týkajúce sa starostlivosti o maloletých patria do kategórie, v ktorej sa má konať s „výnimočnou rýchlou“. Sťažovateľa nedali svojim správaním príčinu pre vznik zbytočných prietáhov v napadnutom konaní a predmet napadnutého konania patrí k štandardnej rozhodovacej agende všeobecných súdov, avšak okresný súd nekonal tak, aby došlo k odstráneniu ich právnej neistoty. Zároveň uvádzajú, že neprímeraná dĺžka napadnutého konania je zapríčinená nesprávnym procesným postupom a nečinnosťou okresného súdu. Sťažovateľa konštatujú, že nie je možné akceptovať konanie, ktoré prebieha na jednom stupni, t. j. obdobie presahujúce tri a pol roka. Nad rámec totožne uvádzaných skutočností maloletý sťažovateľ uvádza, že v dôsledku neefektívneho postupu okresného súdu nedošlo k naplneniu účelu napadnutého konania. Tvrdí, že mu je tak odopierané právo na starostlivosť zo strany otca, resp. akýkoľvek kontakt s ním, čím došlo aj k porušeniu jeho základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

II.

Vyjadrenie okresného súdu, kolízneho opatrovníka a replika sťažovateľov

15. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k prijatej ústavnej sťažnosti.

16. Podpredsedníčka okresného súdu prípisom č. k. Spr 376/2022 z 22. septembra 2022 k ústavnej sťažnosti odkázala na vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá uviedla, že z objektívnych dôvodov, keďže spis sa na tunajšom súde nenachádza, ale je na Krajskom súde v Bratislave od 17. decembra 2021 v odvolacom konaní, nie je možné zaujať stanovisko k úkonom urobeným v spise.

17. Stanovisko kolízneho opatrovníka bolo ústavnému súdu doručené 16. septembra 2022. Oznamuje v ňom, že rozhodnutie o postupe prvostupňového súdu, ako i možných prietáhoch v konaní ponecháva na rozhodnutie ústavného súdu.

18. Právny zástupca sťažovateľov v podaní doručenom 14. októbra 2022 reagoval na vyjadrenie okresného súdu a kolízneho opatrovníka a v podstatnom uviedol, že strohé vyjadrenie kolízneho opatrovníka svedčí o jeho celkovom nezaujme a prístupe k ochrane práv maloletého sťažovateľa, ktorý do dnešného dňa nevykonal absolútne žiadny úkon smerujúci k ochrane práv maloletého, ktorého práva má procesne na základe rozhodnutia súdu hájiť. Z uvedeného dôvodu už preto pre sťažovateľa ani nie je prekvapivé, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava sa ako procesný zástupca dieťaťa ani len nepripojil k podanej ústavnej sťažnosti maloletého a celú vec ponechal úplne alibisticky na rozhodnutie ústavného súdu. Kolízny opatrovník má od augusta 2020 vedomosť, že pobyt maloletého je dlhodobo mimo ich služobného obvodu. Krajský súd na rozdiel od okresného súdu vo veci aktívne koná (napr. v zákonnej lehote rozhodol o neodkladnom opatrení otca na letné prázdniny 2022, kde si proaktívne zisťoval aktuálnu situáciu a vyžiadal si správu o prešetrení pomerov) a vo veci v primeranej lehote nariadil termín odvolacieho pojednávania na 23. november 2022. Z uvedeného dôvodu nepovažovali za potrebné rozširovať podanú sťažnosť o ďalšieho porušovateľa – odvolací súd. Postoj zákonnej sudkyne je negativistický a zaujatý, poznačený fatálnymi zlyhaniami súdu, že nemôže zostať bez povšimnutia a vyvodenia dôsledkov, ako už vyplýva z inej veci posudzovanej ústavným súdom v konaní sp. zn. II. ÚS 200/2022. Zároveň na Okresnom súde Trnava prebieha aktuálne pod sp. zn. 30 Pc 6/2022 konanie vo veci zapretia otcovstva na návrh maloletého dieťaťa.

19. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a stanoviskami účastníkov konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

20. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň predmetom tohto konania je aj posúdenie, či v okolnostiach veci došlo aj k porušeniu základného práva na rodinný a súkromný život podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, práva na starostlivosť rodičov podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a práva na ochranu pred zasahovaním do rodinného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

III.1. K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

21. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej

lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 90/2010).

22. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

23. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

24. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitnosť veci, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému sťažovateľovi možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva. Tieto konania si vyžadujú v zmysle judikatúry EŠLP konania výnimočnú rýchlosť rozhodovania (napríklad rozhodnutie vo veci H c. Spojené kráľovstvo z roku 8. 7. 1987, *Annuaire*, č. 120). Dĺžka napadnutého konania bola však nepochybne ovplyvnená aj úkonmi sťažovateľov, pretože o ich návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení okresný súd musel viackrát rozhodovať (celkovo podali až 9 návrhov) a tiež nariadiť znalecké dokazovanie. Konanie bolo závislé aj od výsledku trestného konania vedeného voči sťažovateľovi 2.

25. Správanie sťažovateľov ako účastníkov konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu úkonov uvedených v ústavnej sťažnosti a tiež zo svojich zistení, dospel k záveru, že sťažovatelia nepreukázali, že by od vydania rozsudku (jún 2021) až po predloženie spisu (december 2021) okresný súd nekonal a spôsoboval prietahy pri nerealizácii styku medzi sťažovateľmi. Konkrétne obdobia nečinnosti alebo neefektívnej práce okresného súdu sťažovatelia nevymedzili a odkazovali iba na súvisiace konanie o výkone rozhodnutia, ktoré bolo predmetom inej ústavnej sťažnosti sťažovateľov vedenej pod sp. zn. II. ÚS 22/2022, kde im bolo oprávnené priznané aj finančné zadost'učinenie spolu v sume 6 000 eur. Treba však zvýrazniť, že sťažovatelia sťažnosť na postup okresného súdu podali ústavnému súdu až vo februári 2022, teda po viac ako 9 mesiacoch od vydania rozsudku okresného súdu, ktorý rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 37 P 69/2020-1402 z 8. júna 2021. V čase podania ústavnej sťažnosti okresný súd už evidentne nemohol spôsobovať prietahy v konaní, a to ani vo vybavení tzv. „porozsudkovej agendy“, keď vec po podaní odvolania odvolaciemu súdu predložil 21. decembra 2021, teda necelé 3 mesiace pred podaním ústavnej sťažnosti. Sťažovatelia navyše postup krajského súdu nenamietajú a považujú ho za správny. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že v čase od vydania rozsudku (jún 2021) až

do predloženia spisu krajskému súdu (21. december 2021) nezistil nečinnosť alebo neefektívny postup okresného súdu. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ 2 a matka maloletého sťažovateľa odvolania (29. júla 2021, resp. 27. júla 2021), k veci sa na základe úkonov (výziev) okresného súdu vyjadril kolízny opatrovník 16. septembra 2021 a 18. októbra 2021 a 17. septembra 2021 aj Okresná prokuratúra Bratislava III. Následne okresný súd zasielal vyjadrenie matky sťažovateľovi 2 na vyjadrenie 4. októbra 2021. Kolízny opatrovník sa vyjadril i k stanovisku okresnej prokuratúry a k odvolaniam rodičov maloletého sťažovateľa 24. novembra 2021.

26. Tretím hodnotiacim kritériom bol postup okresného súdu. Je potrebné konštatovať, že aj keby ústavný súd pripustil, že celková dĺžka konania na okresnom súde nebola príliš optimálna, ale už nemohol prehliadnuť, že argumenty sťažovateľov boli oneskorene podané vo vzťahu k údajnej nečinnosti a neefektívnej práci okresného súdu. Okrem tvrdenej 6-mesačnej nečinnosti po vydaní rozsudku bez opory v spise (pozri úkony okresného súdu v bode 25) argumenty sťažovateľov neboli v čase podania ústavnej sťažnosti preukázané. Okresný súd musel rozhodovať o návrhoch neodkladných opatrení, ktoré boli priebežne doručované sťažovateľom 2. Navyše, uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia všeobecnými súdmi vo veciach ochrany maloletého a vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené. Vo všeobecnosti teda nemožno hodnotiť postup okresného súdu ako extrémne dlhý, s priet'ahmi resp. nezlučiteľný s ich základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

27. Obiter dictum ústavný súd konštatuje, že krajský súd zamietol 12. augusta 2022 návrh sťažovateľa 2 na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd v uznesení uviedol: *«súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 08.06.2021 č.k. 37P/69/2020-1402 okrem iného vo výroku V upravil styk otca s malolekým synom a to tak, že po dobu troch mesiacov od vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie mal prebiehať styk otca s malolekým synom s asistenciou a to 4x do mesiaca za súčinnosti odborníkov v priestoroch Centra pre dorast osobnosti v Trnave, podľa času určeného centrom. Po uplynutí tohto asistovaného styku súd prvej inštancie určil styk otca s malolekým synom každý týždeň v kalendárnom roku v utorok a štvrtok od 15.30 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v roku od piatka od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod. Súd prvej inštancie v rámci výroku rozsudku určil aj predbežnú vykonateľnosť tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že otec sa s malolekým synom niekoľko rokov nestretáva a súčasne vychádzal z dokazovania riadne zisteného v rámci konania vo veci samej. Samotná skutočnosť, že matka otcovi reálne styk s malolekým synom neumožňuje sa nedá „napraviť“ prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia t.j. ďalšieho rozhodnutia vo veci. Z dokazovania zisteného súdom prvej inštancie bolo uzavreté, že otec by mal postupne obnovovať vzťah s malolekým synom a skutočnosť, či k uvedenému prispeje matka svojim prístupom, nemôže odvolací súd odstrániť prostredníctvom ďalšieho autoritatívneho rozhodnutia vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že styk určený rozsudkom súdu prvej inštancie je predbežne vykonateľný, a teda má sa realizovať aj cez prázdniny a až do času kedy nedôjde k obnoveniu väzieb medzi otcom a malolekým synom, odvolací súd nevzhladol zákonný dôvod k nariadeniu neodkladného opatrenia požadovaného otcom...»* a uznesením č. k. 20 CoPno 14/2022-1893 z 30. novembra 2022 nariadil neodkladné opatrenie ex offo: *„Otec má právo stretávať sa s malolekým [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia*

za súčinnosti odborníkov v priestoroch Centra pre rast osobnosti, so sídlom: Štefánikova 6, Trnava, v rozsahu celkom 30 hodín, podľa času určeného centrom a to vždy tak, že matka zabezpečí prítomnosť maloletého na uvedenej adrese a maloletého na styk s otcom riadne pripraví, a odovzdá poverenému pracovníkovi centra a po skončení styku si maloletého v stanovenom čase od nich prevezme.“

III.2. K namietanému porušeniu základného práva maloletého na rodinný a súkromný život podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, práva na starostlivosť rodičov podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a práva na ochranu pred zasahovaním do rodinného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa 2 na rodinný a súkromný život podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, a na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru:

28. Sťažovatelia namietali porušenie označených práv v príčinnej súvislosti s priedahmi v napadnutom konaní a neefektívnym postupom okresného súdu, v dôsledku čoho mal byť od počiatku napadnutého konania kontinuálne nerealizovaný styk maloletého s otcom (sťažovateľom). Ústavný súd konštatuje, že dĺžka absencie styku maloletého sťažovateľa s otcom, ktorý ho údajne odmieta, nebola závislá od výsledku namietaného konania pred okresným súdom, keďže v tomto konaní nešlo o výkon rozhodnutia na realizáciu styku medzi sťažovateľmi, ako sa to snažili viackrát prezentovať. Ústavný súd preto nevyhovel ani tejto časti ústavnej sťažnosti.

29. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu